

РЕШЕНИЕ

Номер

Дата

10.05.2015 г.

Град

София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийският районен

съд

НО, 18-ти състав

На [27.11.]

Година 2014

В публично заседание и следния състав:

Председател

Ангел Павлов

Секретар

Светлана Сомова

Прокурор

като разгледа докладваното от

председателя на състава

АН

дело номер

14224

по описа за

2014

година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН. Образувано е по жалба на „Центрум груп” ООД, гр. София, срещу НП № РД-10-25/03.06.2014 г., издадено от председателя на СЕМ, с което на жалбоподателя, за нарушение на чл. 125в, т. 2 вр. чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 7000 лева. В жалбата се излагат твърдения за съществено нарушения на процесуалните правила, допуснато в АУАН и в НП, изразяващо се в противоречие между правна квалификация и описание на нарушенietо. Ог съда се иска НП да бъде отменено.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения, а въззваемата страна, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата, позовавайки се на текста на чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ, като допълнително в писмени бележки излага подробен анализ на уредбата относно препредаването на обекти на авторско право, съотнасяйки я към разглеждания случай, сочейки и съдебна практика в подкрепа на доводите си.

По фактите:

По делото се установява следната **релевантна** фактическа обстановка:

В периода от 25.08.2013 г. до 24.02.2014 г. от страна на дружеството-жалбоподател със седалище и адрес на управление в гр. София били разпространявани общо 85 броя телевизионни програми, в това число такива създадени от други организации (например програмите „Канал 1”, БНТ 2”, „БНТ САТ”, “CNN International”, като визирани от други организации ноторно /общоизвестно/ се явяват различни от въззвинителя и те ноторно /общоизвестно/ са излъчвали съответните програми/осигурявали електронен достъп до тях в посочения период), без да има разрешение от действалите към съответния период на територията на Република България организации за колективно управление на авторски и сродни права - „МУЗИКАУТОР”, „ПРОФОН” и „ФИЛМАУТОР” – за придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми, като за горния период така изброените организации за колективно управление не били отстъпили на никой доставчик/радио или телевизионна организация правото да разрешава препредаването на съответните произведения освен по отношение на програмата „bTV Comedy” – от „МУЗИКАУТОР” (с прекратен договор, считано от месец януари 2014 г.) – и по отношение на програмите „bTV”, „bTV Comedy”, „bTV Action”, „bTV Cinema”, „Ring TV” и „bTV Lady” (за 2013 г.) – от „ПРОФОН”.

Изложената фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от следните доказателствени материали: показанията на разпитания свидетел; приложените АУАН (подписан от драма свидетели на установяване на нарушенietо), разпечатка от публичен

регистър, заверено копие на приджурително писмо от жалбоподателя, списък на програми, копия (в това число заверени) на кореспонденция до и от горепосочените дружества за колективно управление.

Относно правото:

Отговорността на юридическите лица, която се реализира по реда на чл. 83 от ЗАНН, от който вид е и процесната, е обективна, безвиновна. Налице е неизпълнение на задължение към Държавата при осъществяване на дейността на юридическото лице-жалбоподател. Вярно е, че самата законова уредба на чл. 125в, т. 2 и чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ е крайно неудачна. От една страна, в чл. 125в от ЗРТ се съдържа текст относно задължение за предоставяне на СЕМ на съответните списък и документи, а – от друга страна – в чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ се препраща към чл. 125в от ЗРТ, но се съдържа текст за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права. Все пак, при съпоставителното тълкуване на чл. 125в, т. 2 и чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ се стига до единствения възможен извод (доколкото липсва друг разумен смисъл), че задължението на всяко предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, е да разпространява програмите с надлежно уредени авторски и сродни права, което правило косвено също се съдържа (именно предвид съпоставката с чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ) в чл. 125в, т. 2 от ЗРТ, където обаче изрично е уредено за кого е доказателствената тежест в административно-наказателното производство да докаже надлежното уреждане на правата, а именно – за разпространителя. В тази връзка се достига и до извода, че в случая нарушението е квалифицирано правилно от наказвания орган и не се касае за противоречие между описание на нарушението и правна квалификация, както се твърди в жалбата. При внимателно проследяване на уредбата по чл. 21 и чл. 18 от Закона за авторското право и сродните му права пък се достига до извода, че организация, от какъвто вид в случая е дружеството-въззвикник (виж посочените тук по-долу белези!), различна от тази, на която е било отстъпено правото на изльчване на произведението, когато тя не осъществява изльчване на/не осигурява електронен достъп до произведението като единствен начин, по който то достига до крайния потребител, за да препредава съответните произведения, е следвало да има разрешение от организацията за колективно управление. Разпоредбата на чл. 91, ал. 5 от Закона за авторското право и сродните му права визира хипотезата, в която организацията за колективно управление е дала на радио или телевизионната организация, разрешаваща едновременно, изцяло и в непроменен вид предаване на програмата си чрез електронна съобщителна мрежа на друга организация, разрешение за препредаване, а разглежданият случай не е такъв (виж по-горе!). Разпоредбите на чл. 125в, т. 2 и чл. 126а, ал. 5, т. 2 от ЗРТ визират задължение за получаване на съгласие от организацията за колективно управление още преди извършването на препредаването (конкретния вид разпространение в случая) независимо от това дали съответната препредадена програма ще съдържа или не конкретно произведение, обект на защита съгласно Закона за авторското право и сродните му права, доколкото предварително не може да съществува яснота дали програмата, обект на препредаване, няма да съдържа произведение, обект на визираната тук защита. Предвид обществената значимост на опазването на съответните авторски и сродни права и доколкото се касае за повече от една програма не е налице и маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Санкцията е определена като законоустановения минимум, поради което безпредметно се явява обсъждането на справедливостта ѝ.

При извършената цялостна, включително вън от доводите от страна на жалбоподателя, проверка по реда на чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН, съдът не намери и други причини за изменение или отмяна на НП, включително като се има предвид, че – отделно от приложената като заверено копие заповед на председателя на СЕМ – актосъставителят се явява компетентен да състави процесния АУАН на основание чл. 127, ал. 1 от ЗРТ, бидейки длъжностно лице – старши инспектор – на СЕМ, а самият наказващ

орган е компетентен да извади обжалваното НП по силата на чл. 127, ал. 2 от ЗРТ (по делото е приложено и заверено копие от решението на съвета, по силата на което конкретният наказващ орган като физическо лице се явява председател на СЕМ). В обобщение, обжалваното НП е съобразено с процесуалния и материалния закон, в това число с фактите по делото, поради което следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от всичко изложено и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Н 1 № РД-10-25/03.06.2014 г., издадено от председателя на СЕМ.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изгответо.

РАЙОНЕН СЪДИЯ / А. Павлов/:

РЕШЕНИЕ

№ 7588

Гр. София, 04.12.2015г.

Административен съд – София - град, XII Касационен състав, в открito съдебно заседание на тридесети октомври две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Славина Владова
ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Цветанка Паунова

При участието на секретар – протоколиста Ани Андреева . . . . . , и в присъствието на прокурор Стоян Димитров . . . . . , като разгледа докладваното от съдия – докладчика Славина Владова административно дело № 9334/2015г. и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба „Центрум груп” ООД със седалище гр. София срещу съдебно решение от 10.05.2015г. по нахд № 14224/2014г., постановено от СРС, НО, 18 състав, с което се потвърждава наказателно постановление № РД – 10 - 25 от 03.06.2014г. на председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 7000 лв. на основание чл. 126а ал. 5 във връзка с чл. 127 ал. 2 от Закона за радио и телевизията /ЗРТ/ за извършено нарушение на 125в т. 2 във връзка с чл. 126а ал. 5 т. 2 от ЗРТ на касационния жалбоподател „Центрум груп” ООД.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, постановено в противоречие със закона. Твърди, че неправилно СРС е приел, че при съставянето на АУАН и НП не са извършени нарушения на административно производствените правила. Твърди, че е допуснато несъответствие между описането на нарушението и правната норма под която е поведено. Твърди, че има различен текст за наказание, когато се разпространяват предавания без авторски права, а не програми. Твърди, че е представил доказози за разпространение на програми. Иска оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се отменя НП.

Ответникът СЕМ, редовно призван, представлява се от юрк. . . . . и изразява становище, че жалбата е неоснователна, първоинстанционното решение правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП прокурор Ст. Димитров изразява становище, че жалбата е неоснователна, а първоинстанционното решение е законосъобразно и мотивирано и като такова следва да бъде оставено в сила.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по съображенията изложени по – долу.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е доказано вмененото на наказаното лице нарушение, а именно че в периода от 25.08.2013г. до 24.02.2014г. е разпространявал общо 85 броя програми без да има разрешение от действалите за съответния период на територията на РБългария организации за колективно управление на авторски права „Музикаутор“, „Профон“ и „Филмаутор“. Приел е, че за така установеното нарушение законосъобразно е наложена предвидената в закона санкция. Приел е, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на административно производствените правила. За да постанови оспореното решение СРС е събрали и обсъдил всички относими към спора доказателства – писмени и гласни.

Настоящата инстанция споделя изводите на СРС, както и преценката на събраните по делото доказателства и аргументите, с които първоинстанционният съд е достигнал до крайните си изводи.

На първо място неоснователно е твърдението, че при съставянето на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, а именно че е налице несъответствие между описание на нарушението и правната норма, под която е подведено. Видно от АУАН и НП касаторът е санкциониран за това, че не е уредило правата за произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространявани програми, като по този начин е разпространявало програми без уредени авторски и сродни права. Така визираното нарушение е подведено под правната норма на чл. 126а ал. 5 т. 2 във връзка с чл. 125в т. 2 от ЗРТ. Разпоредбата на чл. 126а ал. 5 т. 2 от ЗРТ предвижда, че се налага имуществена санкция за нарушение на чл. 125в от ЗРТ „за разпространение на програми без надлежно уредени авторски и сродни права“. Нормата пък на чл. 125в т. 2 „Предприятие, което разпространява български и чуждестранни програми, се задължава да предоставя на Съвета за електронни медии на всеки 6 месеца актуализиран списък на разпространяваните програми и документите, свързани със: придобиване на правата за разпространение на произведенията, звукозаписите и записите на аудио-визуални произведения, включени в разпространяваните програми“. Т.е. видно от цитираната норма освен, че следва да предоставя документи за разпространението на програми, касаторът следва да представя и документи за придобиване на правата върху произведенията и записите, включени в тези програми. Начинът за придобиване на тези права по ЗРТ и ЗАПСП са два, като единият е при придобиването на правата по разпространение на програми, собственикът на програмата да е уредил придобиването на правата върху произведенията и записите, включени в програмата. В конкретния случай от касатора по този ред са придобити само и единствено правата за произведенията, включени в закупените за разпространение програми на „БТВ медиа груп“. Вторият начин е самостоятелно уреждане на правата за произведенията, включени в програмите от касатора, което обаче той не е направил. Не еспорно, че той има правата върху програмите, но не е придобил правата върху произведенията, включени в програмите, които е придобил. Така както е описано и във връзка с даденото тълкуване настоящият състав намира, че действително е извършено нарушение на чл. 125в т. 2 във връзка с чл. 126а ал. 5 т. 2, за което законосъобразно е наложена предвидената в закона санкция. Настоящият състав споделя и аргументите на СРС за непрецизност на законодателната уредба, но същата следва да се спазва такава каквато е.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, XII Касационен състав смята съдебното решение от 10.05.2015г. на СРС, НО, 18 състав, постановено по нахд № 14224/2014г. за законосъобразно, издадено при правилното

приложение на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените права и следва да бъде оставено в сила.
Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 10.05.2015г. по нахд № 14224/2014г.,
постановено от СРС, НО, 18 състав, с което се потвърждава наказателно постановление
№ РД - 10 - 25 от 03.06.2014г. на председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с
което е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 7000
лв. на основание чл. 126а ал. 5 във връзка с чл. 127 ал. 2 от Закона за радио и
телевизията /ЗРТ/ за извършено нарушение на 125в т. 2 във връзка с чл. 126а ал. 5 т. 2
от ЗРТ на касационния жалбоподател „Центрум груп“ ООД.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: *Стоян*

ЧЛЕНОВЕ: *Михаил*

Петър

